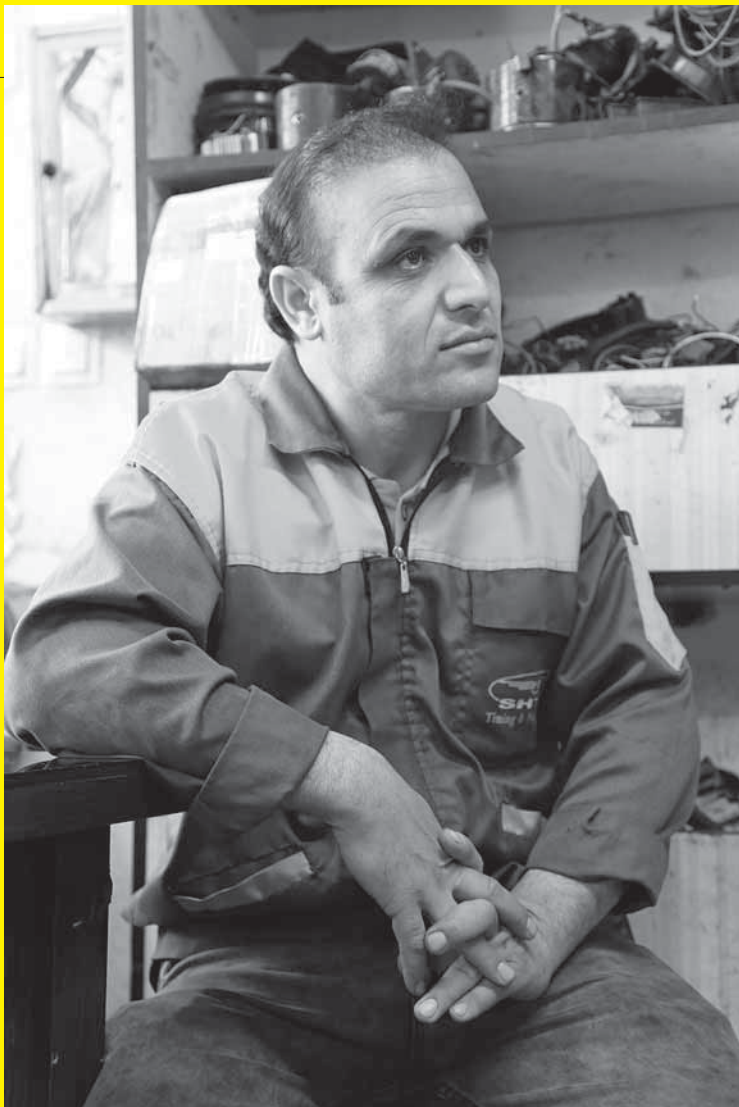

هنر جوی نیروی استادکار متبحر امروز

گپ‌وگفتی بایکی از فارغ‌التحصیلان هنرستان فنی و حرفه‌ای نازی آباد تهران

اشاره

«باتری‌سازی موسی» عنوان تابلوی مغازه‌ای است که در شهر زیبای تهران واقع در خیابان احمد کاشانی توسط آقای موسی حیدری فارغ‌التحصیل هنرستان فنی و حرفه‌ای نازی آباد دایر شده است.

او در سال ۱۳۵۵ در تهران متولد شده و پس از گذراندن دوره‌های تحصیلی ابتدایی و راهنمایی، به هنرستان رفته و در رشته برق و مکانیک خودرو ادامه تحصیل داده و دیپلم گرفته است.

آقای حیدری از مسیر تحصیلی خویش خرسند و راضی است و می‌گوید: «از اینکه توانسته‌ام در رشته‌ای ادامه تحصیل دهم که امروز نه تنها بی‌کار نیستیم، بلکه دو جوان را نیز مشغول به کار کرده‌ام، خوش‌حالم.»

وی اضافه می‌کند: «اگر جوانان و دانش‌آموزان می‌خواهند نگران کسب‌وکار در زندگی آینده خود نباشند، باید در رشته‌هایی ادامه تحصیل دهند که حداقل صاحب نوعی مهارت حرفه‌ای یا فنی شوند. چون جامعه ما امروز به شدت نیازمند متخصصان فنی و حرفه‌ای است و کسانی که در این زمینه مهارت داشته باشند، بی‌کار نمی‌مانند.»

گفت‌وگویی را که با ایشان انجام داده‌ایم، در ادامه پی‌می‌گیریم:

چطور شد که برای ادامه تحصیل به هنرستان رفتید؟

وقتی کلاس اول راهنمایی بودم، نزدیک خانه ما یک باتری‌سازی بود که بعد از ظهرها، وقتی از مدرسه برمی‌گشتم، به آنجا می‌رفتم و در این باتری‌سازی کار می‌کردم. تابستان‌ها هم در این باتری‌سازی مشغول بودم. البته در آن زمان من در این باتری‌سازی (باتری‌سازی روییک، ستارخان) افتخاری کار می‌کردم و حقوق و دستمزد نمی‌گرفتم. اما چون علاقه داشتم، می‌رفتم آنجا تا این کار را یاد بگیرم. آن‌قدر به این کار علاقه داشتم که حتی نمی‌خواستم ادامه تحصیل بدهم و چند سال هم ترک تحصیل کردم. چون در آن زمان ماشین‌ها خیلی پیشرفته نبودند و سیستم برق آن‌ها ساده بود من کارهای برقی آن‌ها را به راحتی آموختم. اما بعدها که ماشین‌ها پیشرفته شدند، سیستم برق آن‌ها تغییر کرد و وسایلی مانند دیگ آمد، به این نتیجه رسیدم که باید به هنرستان بروم و در رشته برق اتومبیل ادامه تحصیل دهم و تخصص‌های لازم را در این رشته پیدا کنیم.

در چه هنرستانی درس خواندید؟

در هنرستان فنی‌وحرفه‌ای نازی‌آباد تهران درس خواندم و دیپلم خود را در رشته برق و مکانیک خودرو از این هنرستان گرفتم. بعداً هم به مدت دو سال به عنوان مربی در هنرستان فنی‌وحرفه‌ای نازی‌آباد کار کردم.

وقتی که می‌خواستید در هنرستان ادامه تحصیل بدهید، خانواده با شما مخالفت نمی‌کردند؟

چرا، اتفاقاً خانواده موافق ادامه تحصیل من در هنرستان نبودند. ولی چون خیلی به رشته برق خودرو علاقه داشتم، آن‌ها را قانع کردم و بعدها هم خودشان متوجه شدند که رفتن من به هنرستان کار درستی بوده است.

در هنرستان نازی‌آباد چه کسانی معلم شما بودند؟

معلم اصلی ما آقای حسن زارع بود که معلم درس برق و سایر درس‌های فنی ما بود و انصافاً یکی از معلمان خوب هنرستان محسوب می‌شد. آقای الله‌یاری معلم درس ریاضی ما هم معلم خوبی بود.

چه مدت است که در زمینه برق خودرو مشغول فعالیت هستید؟

همان‌طور که عرض کردم، قبل از گرفتن دیپلم، در کلاس اول راهنمایی که بودم، یعنی از سال ۱۳۶۷، وارد این کار شدم و تقریباً حدود ۲۹ سال است که در این رشته مشغول فعالیت هستم.

چه سالی از هنرستان دیپلم گرفتید؟

در سال ۱۳۸۳ در رشته برق و مکانیک خودرو از هنرستان نازی‌آباد تهران دیپلم فنی گرفتم.

چند سال است که مغازه باتری‌سازی دارید؟

تا سال ۱۳۷۶، در مغازه‌های دیگران کار می‌کردم و حقوق و دستمزد می‌گرفتم. اما از سال ۱۳۷۶ (بعد از پایان دوره سربازی) تاکنون برای خودم کار می‌کنم و به قول معروف خودم استادکار هستم.

از اینکه مسیر تحصیلی خود را در هنرستان پی‌گرفته‌اید، راضی هستید؟

بله، خیلی راضی هستم که در هنرستان ادامه تحصیل دادم. چون اگر به هنرستان نمی‌رفتم و درس فنی نمی‌خواندم، صاحب کار و درآمد نمی‌شدم. حداکثر این بود که در دبیرستان ادامه تحصیل می‌دادم و دیپلم ریاضی، تجربی یا انسانی می‌گرفتم و مثلاً به دانشگاه می‌رفتم که هیچ فایده‌ای برایم نداشت. چون نمی‌توانستم از آن طریق و با آن مدرک‌ها مشغول کار شوم. اما الان نه تنها خودم مشغول کار هستم و صاحب درآمد شده‌ام، دو جوان را هم در مغازه‌ام مشغول به کار کرده‌ام و مانع بی‌کاری آن‌ها شده‌ام.

درآمد شما در چه حدودی است؟

خوب است. من از درآمد راضی هستم و خدا را شکر می‌کنم. همین‌قدر بگویم که درآمدم اگر از یک حقوق‌بگیر دولتی بیشتر نباشد، کمتر نیست و در کار خودم، روزبه‌روز در حال رشد هستم. الان بازرسی اتحادیه باتری‌سازان خودرو هستم در کارهای آزاد، شانس رشد، خلاقیت و نوآوری انسان بیشتر است، چون کسی مانع او نمی‌شود. ولی فکر نمی‌کنم که در کارهای دولتی، دست شما برای نوآوری و خلاقیت باز باشد.

خانواده من ابتدا با ادامه تحصیل در هنرستان مخالف بودند. ولی آن‌ها را قانع کردم که برای من رفتن به هنرستان برای اشتغال و کسب درآمد مناسب‌تر از دبیرستان است و همین‌طور هم شد

اخذ دیپلم وارد بازار کار شوند، به خصوص در بخش عملی، کفایت نمی‌کند و هنرجوی هنرستان بعد از گرفتن دیپلم، حتماً باید مدتی برود و عملی کار کند تا در یک رشته مثلاً رشته برق و مکانیک خودرو، مهارت کافی پیدا کند.

ع مگر در هنرستان‌ها آموزش عملی ارائه نمی‌شود؟

ع در هنرستان‌ها آموزش عملی هم ارائه می‌شود، ولی بیشتر چیزهای جزئی را آموزش می‌دهند. هنرستان‌ها حتی خودرو هم برای آموزش دارند، ولی این خودروها سالم‌اند و آن‌ها را فقط در حد معمول و شناخت قطعات آموزش می‌دهند. در صورتی که در محیط کار و در مکانیکی و باتری‌سازی، شما با خودروی معیوب و خراب روبه‌رو هستید و باید مشکل برق یا مکانیکی خودرو را برطرف کنید که این کار در هنرستان آموزش داده نمی‌شود. در حین کار است که انسان با یک خودروی مشکل‌دار و معیوب روبه‌رو می‌شود و تجربه پیدا می‌کند و چیزی یاد می‌گیرد.

به‌طور خلاصه در هنرستان، هنرجوها حدود ۷۰ درصد آموزش می‌بینند و ۳۰ درصد بقیه را در محیط کار یاد می‌گیرند.

ع چه پیشنهادی برای حل این مشکل دارید؟

ع به نظر من، هنرستان‌ها می‌توانند با واحدهای کاری قرارداد ببندند و هنرجوها را برای آموزش عملی به آنجا بفرستند. این کار دو فایده دارد: اول اینکه هنرجوها با محیط کار آینده خود آشنا می‌شوند و بهتر آموزش می‌بینند، و دوم اینکه صاحبان کار و حرفه، در طول این دوره آموزشی، هنرجوها را برای همکاری خود در آینده انتخاب می‌کنند. یعنی باید بین هنرستان‌ها و بازار کار رابطه محکمی برقرار شود. باید برای هنرجوها دوره کارورزی بگذارند.

نکته دیگری که موجب می‌شود من از کارم راضی باشم، این است که دو جوان به نام آقایان: کاظم حیدری دارای مدرک دیپلم فنی و جلال سرشکی که ۱۰ سال سابقه کار دارد، را به کار گرفته‌ام و مشغول کار کرده‌ام. این کار برایم لذت بالایی دارد چون در شرایطی که عده‌ای دنبال کار می‌گردند - حتی فارغ‌التحصیلان دانشگاه - من توانسته‌ام در مغازه‌ام دو نفر را به کار گیرم.

ع نظر شما درباره کیفیت آموزش درس‌های فنی و حرفه‌ای در هنرستان‌ها چیست؟ آیا با آموزش‌های فعلی هنرستان‌ها، هنرجوها مهارت‌های لازم را برای وارد شدن به بازار کار کسب می‌کنند؟

ع آموزش هنرستان‌ها برای اینکه هنرجویان بعد از

من نه تنها خودم مشغول کار و کسب درآمد هستم، بلکه دو جوان را هم مشغول به کار کرده‌ام و این افتخار بزرگی برای من است

ع نظر شما درباره کتاب‌های درسی هنرستان‌ها چیست؟

ع در آن زمان که من در هنرستان درس می‌خواندم، کتاب‌های درسی به‌روز نبودند و بیشتر قدیمی و درباره خودروهای قدیمی بودند. در صورتی که مدل خودروها عوض شده بود و لازم بود که مطالب کتاب‌های درسی متناسب با خودروهای جدید تغییر کند. مثلاً برخی از کتاب‌های ما هنوز کارباتور را توضیح می‌دادند، در صورتی که خودروهایی وارد بازار شده بودند که انژکتوری بودند. الان هم سیستم برق هیبریدی آمده است که برق و بنزین با هم کار می‌کند و باز هنرستان‌های ما با این خودروها آشنایی ندارند. البته شنیده‌ام که اخیراً کتاب‌ها بهتر شده‌اند.

ع نظر شما درباره معلمان یا هنرآموزان هنرستان‌ها چیست؟

ع معلمان خوب بودند، حتی از نظر فنی، اما ابزار و لوازم فنی برای آموزش نداشتند. من خودم گاهی برای هنرستان از در مغازه وسایل می‌بردم. مثلاً هنرستان سیستم کلا خودرو نداشت که من از مغازه می‌بردم تا معلم برای ما توضیح دهد. یکی از کارهایی که به نظر من خوب است آموزش و پرورش انجام دهد، این است که هنرستان‌ها را از نظر ابزار و لوازم مورد نیاز آموزش‌های فنی، تأمین و تجهیز کند. به عبارت دیگر، برای هنرستان‌ها باید بیشتر سرمایه‌گذاری شود.

ع نظر شما درباره وجود کار برای فارغ‌التحصیلان هنرستان‌ها چیست؟ آیا بازار کار برای آن‌ها وجود دارد؟

ع بله، به نظر من در کشور ما کار برای همه کسانی که اهل کار باشند، وجود دارد. عده‌ای خودشان اهل کار نیستند. الان در کار ما اگر کسی باشد که فقط در یک حد معمولی دست به آچار باشد و بتواند چهار لامپ ماشین را عوض کند، کار برایش هست و آن‌ها را با پایه حقوق وزارت کار جذب می‌کنند. البته هر اندازه که تجربه پیدا کنند و سال‌های بیشتری کار کنند، حقوق آن‌ها بیشتر خواهد بود.

ع چه پیامی برای دانش‌آموزان دارید؟

ع پیام من برای دانش‌آموزان این است که اگر می‌خواهند در آینده کار و درآمد داشته باشند، دنبال کسب و یادگیری یک مهارت باشند و به سمت آموزش‌های فنی و حرفه‌ای بروند. الان بازار کار برای افرادی که مهارت فنی دارند، خوب است و از آن‌ها استقبال می‌شود. وقتی من به اتحادیه می‌روم، می‌بینم که بسیاری از همکاران ما دنبال کارگر می‌گردند و حتی آگهی می‌دهند، اما کسی نیست که ما به آن‌ها معرفی کنیم. دانش‌آموزان باید به محیط‌های کار بروند و در محیط‌های کار حضور داشته باشند، تا هم علاقه‌های خود را کشف کنند و هم در رشته مورد علاقه خود مهارت به دست آورند. من معتقدم که در جامعه کار وجود دارد، به شرط اینکه کارکن وجود داشته باشد. ما بی‌کاری نداریم. افراد کاری کم داریم.

**ساعات درسی
آموزشی‌های عملی
هنرستان‌ها باید
بیشتر شود**

